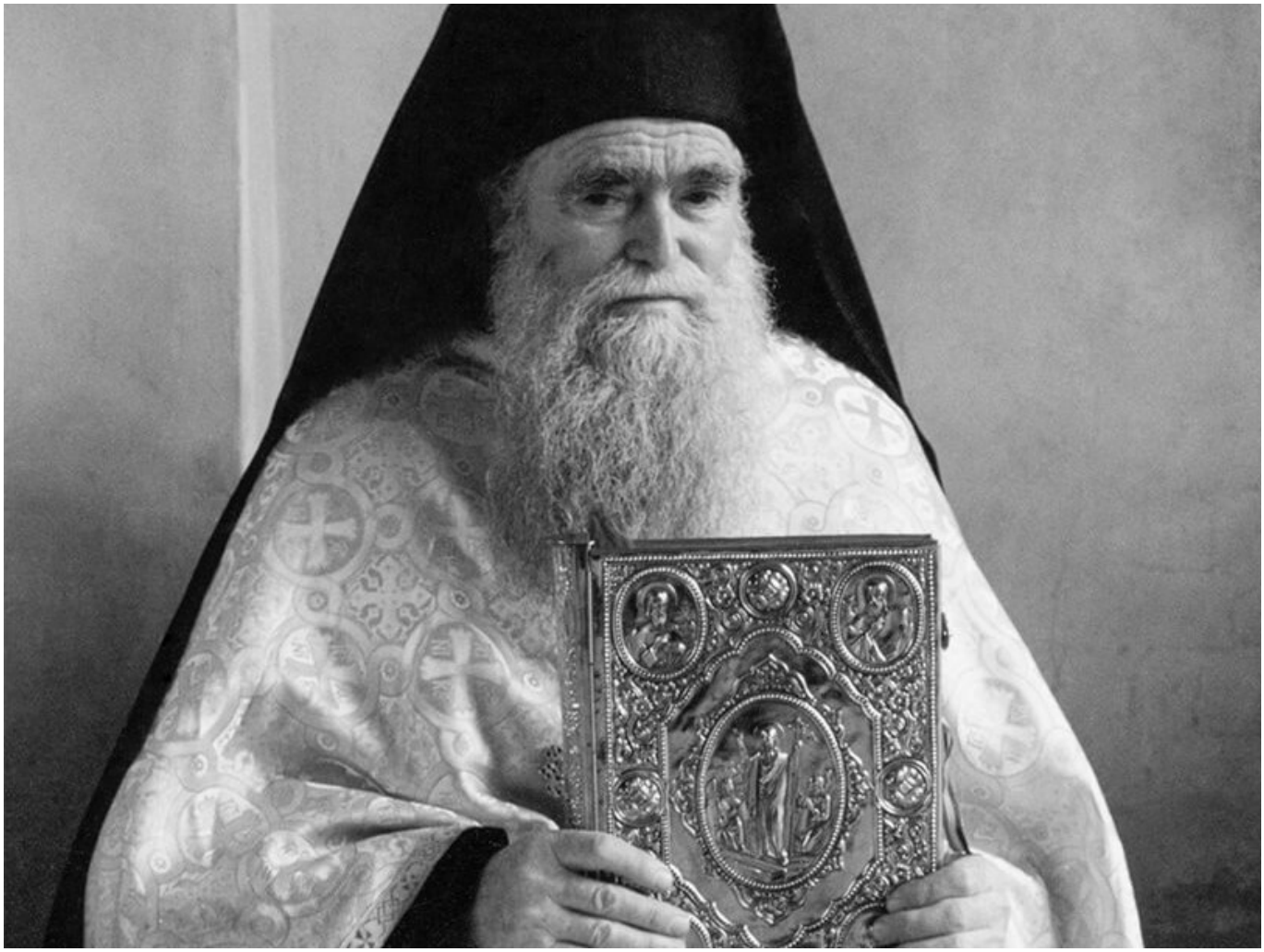
10/09/2021

97 de ani de la naşterea arhim. Iachint Unciuleac, „cel mai preţuit duhovnic din iubita noastră Bucovină”

Se împlinesc 97 de ani de la naşterea arhim. Iachint Unciuleac, fost stareț al Putnei. Părintele Ioanichie Bălan l-a numit „cel mai prețuit duhovnic și stareț în iubita noastră Bucovină”, un cleric blând care a ţinut la Putna candela evlaviei aprinsă aproape trei decenii.

Părintele Arhimandrit Iachint Unciuleac s-a născut în data de 10 septembrie 1924 în satul Mănăstirea, comuna Dăgâța, județul Iași. Doi dintre cei cinci copii ai familiei s-au călugărit.

Între 1977 și 1992, Părintele Iachint a fost stareț la Putna, unde fusese trimis de Mitropolia Moldovei şi Bucovinei încă din 1956, împreună cu părintele Cleopa și alți

21 de monahi de la mănăstirile Sihăstria și Slatina.

Anii 1950 au fost ani de prigoană comunistă atât în mănăstiri, cât și în afara lor. Decretul 410 din 1959 a alungat aproape toți călugării din mănăstiri. Părintele Iachint a rămas pentru că avea studii teologice.

Nu i-a fost ușor. La un moment dat, a vrut să iasă din vizorul persecuţiei, dar Părintele Arhiepiscop Justinian Chira al Maramureșului și Sătmarului l-a întărit: „Când mă culc seara, nu știu dacă mă scol dimineața tot în același pat. Dar asta e situația în țara întreagă. Uite, sfatul meu, și rugămintea mea, și poruncă, dacă vrei, duhovnicească: Dacă trebuie să mori, să mori la Putna. Nu pleca de acolo!”

Și la Putna a rămas până în 1998, când, în Ajunul Sărbătorii Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul, la vârsta de 74 de ani, a trecut la Domnul.

Clipa trecerii l-a găsit, după cum avea să scrie Înaltpreasfințitul Calinic al Argeșului în Cartea de onoare a mănăstirii, „în scaunul de spovedanie, cu capul plecat spre inima iubitoare și cu mâna dreaptă întinsă încă pentru alte multe dezlegări”.

Lucrare în vremuri de prigoană

Ca stareț, a reușit să protejeze obștea de presiunea regimului comunist, să continue lucrările de restaurare și să ajute și alte mănăstiri.

Într-un volum de evocare publicat de Editura Nicodim Caligraful a Mănăstirii Putna, Părintele Arhiepiscop Pimen scria despre el: „Nu oricine putea să pătrundă în inimile puternicilor zilei, când credința era oprimată și sentimentele patriotice înăbușite. Părintele Iachint reușea ca nimeni altul; desigur, era lucrarea lui Dumnezeu, prin bunătatea și curăția inimii”.

„Era așteptat și o oră de grup, până termina de explicat grupului anterior; cei care așteptau își pierdeau de multe ori răbdarea, dar la apariția părintelui Iachint fețele tuturor se înseninau, simțind că în fața lor a apărut un om al lui Dumnezeu”, scria Părintele Arhiepiscop Pimen.

Un duhovnic ca o mamă jertfelnică și iubitoare

„Smerenia a fost virtutea care l-a împodobit în mod deosebit. Din smerenie s-a născut blândețea…, iar din blândețe s-a născut dragostea, fără de care nimeni nu poate să vadă pe Dumnezeu (cf. Evr. 12, 14)”, scrie despre Părintele Iachint

Arhimandritul Melchisedec Velnic, care i-a urmat în scaunul stăreției.

„Nu oricine poate să dea cuvântul care vine de la Dumnezeu. Sfântul Apostol Pavel spune în Epistola I către Corinteni că avem în viață mulți învățători, dar puțini părinți (cf. 1 Cor. 4, 15). «Puțini părinți» se referă la părinții purtători de Duh, harismatici, la părinții care ne dau cuvântul care vine de la Dumnezeu și care ne așază pe noi în lucrarea lui Dumnezeu”, afirmă actualul stareț.

Dacă Părintele Iachint spunea că „mama și duhovnicul îți pregătesc drumul spre cer”, Părintele Arhimandrit Melchisedec, care i-a fost ucenic, compară însăși activitatea duhovnicului cu cea a unei mame iubitoare: „Dacă cineva ne-ar întreba ce ar trebui pentru regenerarea vieții duhovnicești din mănăstiri și din societate, răspunsul ar fi unul singur: duhovnici iscusiți, așa cum într-o familie e nevoie de mame iubitoare și jertfitoare.”

Foto credit: Mănăstirea Putna

Basilica.ro